

Arrest

nr. 155 117 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 18 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 18 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoeker op 9 oktober 2012 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.11.2009 werd ingediend door:

B.L.

(...) Nationaliteit: Algerije (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing. De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende.

De aangehaalde elementen, met name dat betrokkene reeds meer dan 5 jaar in België verblijft, dat hij zich aangemeld heeft voor Nederlandse taallessen, dat hij Frans spreekt en dat hij werkbereid zou zijn, vormen op zich geen grond om aan betrokkene een verblijfsregularisatie toe te staan. Betrokkene diende een asielaanvraag in op 03.09.2004 en hij wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 28.10.2004 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hem betekend op 04.11.2004. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure - namelijk 2 maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het is normaal dat betrokkene - in afwachting van zijn asielprocedure- zijn tijd in België zo goed mogelijk trachtte te benutten. Bovendien betekende betrokkene reeds op 14.09.2004 een bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat hij dit niet opgevolgd heeft en zich intussen verder geïntegreerd heeft, is te wijten aan de eigen houding en gebeurde in illegaal verblijf, waardoor dit geen grond kan vormen voor regularisatie.

Betrokkene haalt aan dat hij de vader is van twee kinderen die op legale wijze in België verblijven en die hier naar school gegaan zijn (waarbij enkele schoolattesten worden voorgelegd), waarmee hij samenwoont op hetzelfde adres en dat het onmenselijk zou zijn om een vader en zijn twee kinderen van elkaar te scheiden (zoon BB.: B-kaart - dochter B.S.: A-kaart). Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt echter ook dat betrokkene verscheidene keren werd veroordeeld tot verschillende gevangenisstraffen. Zo werd betrokkene veroordeeld op 04.05.1988 tot 1 maand gevangenisstraf wegens valsheid in geschrifte en gebruikmaking van deze valsheid en tot 5 maanden gevangenisstraf wegens diefstal. Op 10.10.1991 werd betrokkene veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden wegens diefstal (meerdere keren). Op 11.08.2006 werd betrokkene veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Op 20.09.2010 werd betrokkene veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Op 28.09.2010 werd betrokkene op verzet dd. 15.04.2008 veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren wegens diefstal. Op 24.01.2011 werd betrokkene nog veroordeeld op verzet dd. 25.05.2009 tot een gevangenisstraf van 7 maanden wegens diefstal. Mede gelet op deze herhaaldelijke feiten van openbare orde en veroordelingen, kan aan betrokkene de gunstmaatregel die regularisatie is, niet worden toegestaan.

Hoewel art. 8 EVRM stelt dat het recht op privé-leven door de overheid dient gerespecteerd te worden, wordt in datzelfde art. 8 EVRM, lid 2 bepaald dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van strafbare feiten. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat betrokkene reeds herhaaldelijk in aanraking is gekomen met de openbare ordediensten omwille van het plegen van strafbare feiten. Gelet op deze recidive, kan het feit dat de kinderen van betrokkene op legale wijze in België verblijven, niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 28.10.2004. o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 14.09.2004. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.”

1.3. Tevens neemt de gemachtigde op 18 juni 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan verzoeker op 9 oktober 2012 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 18/06/2012, wordt aan B.L. (...) van ALGERIJE nationaliteit, (...) het bevel gegeven om uiterlijk op 08.11.2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• *De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*

o Betrokkene werd n/et als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 28.10.2004. o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 14.09.2004. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in dit land. (...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

2.2. Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat de door verzoeker ingediende synthesesmemorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;

- 39/73, § 1;

- 39/73-1

- 39/74;

- 39/75;

- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

- 39/77, §1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesememorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesememorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.3. Artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet omschrijft de synthesememorie als een processtuk *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Het begrip *“samenvatten”* kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd (RvS 3 november 2015, nr. 229.005; RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975)

Bij de verantwoording van amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat voorafging aan de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, waarbij de synthesememorie werd heringevoerd, werd erop gewezen dat *“de meerwaarde van een synthesememorie (...) meervoudig is omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”* (Parl.St. Kamer, 2012-2013, zittingsperiode 53, nr. 2572/002, p. 6).

Uit de in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesememorie.

Indien een verzoeker wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, kan hij een synthesememorie indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoeker tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat.

Het komt de feitenrechter toe om te oordelen of een middel (voldoende) is samengevat of niet. Het komt de feitenrechter tevens toe om te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota te worden beschouwd.

Bijgevolg dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nu te onderzoeken of de in de synthesememorie weergegeven repliek op de nota kan beschouwd worden als een werkelijke repliek op de nota. Dit is een feitenkwestie die geval per geval dient te worden bekeken.

Nergens wordt echter aangegeven dat de verzoeker de middelen die in het verzoekschrift werden aangevoerd, mag aanvullen of een andere wending mag geven. Bovendien schrijft artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet voor dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet waarin onder andere uitdrukkelijk vermeld wordt dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn”*.

2.4. De Raad stelt vast dat in voorliggende zaak de synthesememorie een letterlijke weergave inhoudt van het gedinginleidend verzoekschrift. Deze integrale herneming van het inleidend verzoekschrift wordt in de synthesememorie als volgt aangevuld:

*“2) Samenvatting argumentatie verweerder:
Verwerende partij heeft verzuimd een nota in te dienen.*

3) Reactie verzoeker:

a.

Verweerder wordt geacht in te stemmen met de argumentatie van verzoeker.

b Onredelijke termijn

Verzoeker diende haar beroep in bijna 2,5 jaar geleden.

Krachtens art. 47, lid 3 Handvest Grondrechten van de Europese Unie dd. 07/12/2000 heeft de burger recht op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn.

Weliswaar is art. 47 niet van toepassing op verzoeker daar haar recht niet gewaarborgd wordt door het Unierecht. De rechten gewaarborgd bij dit art. 47, alsook bij art. 6 lid 1 EVRM, met o.m. het recht om binnen een redelijke termijn een uitspraak van de rechter te bekomen, vormen een algemeen rechtsbeginsel, en kunnen bijgevolg door verzoeker worden ingeroepen.

De redelijke termijn geldt voor alle rechtscolleges, ook voor de administratieve rechtscolleges.

Dit middel is uiteraard nieuw maar kan desondanks door verzoeker ingeroepen worden daar verzoeker het niet in haar beroep kon inroepen vermits ze op dat ogenblik niet kon weten dat ze 3 jaar lang op een uitspraak zou moeten wachten. Ze kon het middel bijgevolg niet eerder inroepen.

Krachtens art. 39/81, Iste lid Vw., dat op de annulatieprocedure o.m. art. 39/76§3/ Iste lid van die Wet toepasselijk maakt, neemt de Raad een beslissing binnen de 3 maanden na ontvangst van het beroep. Weliswaar gaat het om een termijn van orde, maar een termijn die 12 maal zo lang is als de ordetermijn bepaald is kennelijk onredelijk.

In casu dient rekening gehouden te worden met de omstandigheid dat de feiten eenvoudig zijn. Er kan weliswaar aanvaard worden dat de Raad gewacht heeft op het arrest met nr. 121/2013 vooraleer de zaak vast te stellen, maar ook het GwH heeft niet binnen een redelijke termijn een uitspraak gedaan, al was het maar omdat het beraad meer dan 8 maanden heeft geduurd. Bovendien heeft de Raad na de uitspraak nog meer dan 1 jaar gewacht om de zaak vast te stellen, wat onredelijk lang is gelet op de ordetermijn van 3 maanden.

Dat is overigens niet te wijten aan de Raad maar wel aan verwerende partij, die onvoldoende personeel en middelen aan de Raad ter beschikking stelt, waardoor deze niet binnen een redelijke termijn tôt een uitspraak kan komen. Verwerende partij kan zich niet beroepen op de overbelasting van de roi, zij moest de nodige maatregelen nemen om dat probleem te verhelpen.

Het algemeen rechtsbeginsel van de redelijke termijn is bijgevolg kennelijk geschonden.

Wanneer de Raad de onwettigheid van een beslissing vaststelt in casu wegens overschrijding van de redelijke termijn dient ze in het raam van het annulatieberoep de bestreden beslissing te vernietigen."

De vraag of verzoeker met het neerleggen van dergelijke synthesesemorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, werd ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

De raadsman ontkent niet dat zijn synthesesemorie geen samenvatting van het enig middel bevat. Hij wijst er evenwel op dat de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend, hetgeen in de aanvulling in de synthesesemorie wordt benadrukt (onder het kopje "samenvatting argumentatie verweerder"). Hij stelt tevens dat de behandelingstermijn aangaande zijn beroep bij de Raad een schending uitmaakt van het beginsel van de redelijke termijn, wat tevens in de synthesesemorie wordt aangevoerd (onder het kopje "reactie verzoeker").

2.5. De raadsman bevestigt aldus dat de synthesesemorie geen samenvatting van het enig middel bevat. Aangezien er door de verwerende partij geen nota met opmerkingen werd ingediend, gaat de reproductie van het middel niet gepaard met een werkelijke repliek op de argumentatie van de verwerende partij. Het eerste onderdeel van de aanvulling waarin louter wordt gewezen op het verzuim van de verwerende partij om een nota in te dienen, vertegenwoordigt geen enkele "meerwaarde" in deze zin. Bijkomend wijst de Raad erop dat de raadsman van verzoeker perfect de mogelijkheid had om negatief te antwoorden op de uitnodiging van de griffie om een synthesesemorie neer te leggen, waardoor de procedure wordt voortgezet conform artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Verder merkt de Raad op dat verzoeker in een tweede onderdeel van de aanvulling een nieuw middel uiteenzet. Verzoeker betoogt met name dat het algemeen beginsel van de redelijke termijn kennelijk geschonden is doordat de Raad geen uitspraak over het beroep heeft gedaan binnen de termijn van drie maanden zoals voorzien in de relevante artikelen 39/81 en 39/76, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit middel, dat niet werd aangevoerd in het oorspronkelijk verzoekschrift, wordt voor het eerst in de synthesesemorie aangevoerd en dient derhalve als een nieuw middel te worden beschouwd dat onder het verbod van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet valt. Ter vrijwaring van de rechten van verdediging van de verwerende partij, kan dit nieuwe middel niet als een ontvankelijk middel worden beschouwd in de zin van artikel 39/81, 7^e lid, *juncto* artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet. Voorts kan dit onderdeel van de aanvulling evenmin als een werkelijk repliek worden beschouwd

aangezien de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend, zoals reeds werd vastgesteld.

Ten overvloede merkt de Raad op dat wanneer in de omstandigheid dat geen nota met opmerkingen wordt ingediend, een verzoeker toch vraagt om een synthesememorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesememorie beperkt tot het loutere herhalen van het enig middel uit het inleidend verzoekschrift, hij dilatoir handelt. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandeldingsduur van zijn zaak en kan hij dus zelf minstens medeverantwoordelijk worden geacht voor het overschrijden van de termijn die hij geschonden acht.

2.6. De Raad besluit dat de synthesememorie niet voldoet aan de vereisten die door de wet worden gesteld. Conform de rechtspraak van de Raad van State geldt in dit geval niet de sanctie van het verlies van het vereiste belang uit artikel 39/81, zesde lid, van de Vreemdelingenwet (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907), maar kan de Raad, na te hebben vastgesteld dat de synthesememorie niet voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet niet anders dan het beroep tot nietigverklaring verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES